

DANSKEREN:

Nr. 50.

Blair, Nebr., Onsdag d. 20. December 1899.

8de Aarg.

* Glædelig Jul! *

Julebön.

Staa op! Stem Harpen til Strengeleg
 For Jesus vort Julebud.
 Syng i mit Hjerte, for Mørket veg,
 Og nu er der Lys fra Gud.
 Kom Synder, at skue
 Den Himmellue,
 Der straalet fra Barnesøjet ud.

Herre! hør mig,
 Nu Bønnerne stige:
 Du aabned' Dør mig
 Til Himmerige;
 Du har baaret mig
 Barnet lille,
 Fred bestaaret mig
 I Verden vilde.

Da Verdensrøsten
 Naabte om Glæde
 Og rejste Lyften
 Til Danen at træde,
 Sendte du over mig
 Beer, som lærte
 At Lyften lover mig
 Ikkun Smerte.

Min Selvkraft ødes
 Paa Spliden herinde,
 Til Underet fødtes
 I Julens Minde:
 Da Beerne saared' mig
 Med deres Pile,
 Blev Jesus baaret mig
 Hjertet til Hvile.

Herre! hør mig,
 Nu Bønnerne stige:
 I Naade før mig
 Til Himmerige;
 Lad Barnet forfremme sig,
 Som du det lærte,
 Til det skal gemme sig
 Ved dit Hjerte.

Syng med! Guds Engle, fra Lysets Land
 I Paradihsarperne slaa —
 Kom Synder, at skue og knæle paa Stand
 For Perlen paa Krybbestraa.
 Jeg læser Freden
 Af Kærligheden
 I Frelsesøjets himmelblaa.

Harald Jensen.

Julestjernen.

De Stjerner funkler i Julenat
 — Men Straalerne strejfe ej vide —
 Saa langt, langt borte, saa højt paa Himlen
 De stifte og skjule sig midt i Brimlen —
 Og Mennekestets Dje er mat.

De Stjerner eje vel Lys og Ild
 — Men Straalerne strejfe ej vide —
 Kun toefold dunkel bli'r Himmelsbunden,
 Jorden er mørk som Urtidsgrunden,
 Og Synderes Sjæl er vilde.

De Stjerner vinke og blinke did,
 — Men Straalerne strejfe ej vide —
 Og Menneket har kun bristende Gøne
 Til Vinket at følge mod Himlens Stævne,
 Har ikke Tid for Stid.

Da lyser en Stjerne i Julenat,
 — Dens Straaler strejfe saa vide —
 De Lyset salme, mens stille de funkler,
 Og vælde frem med Glans fra det dunkle
 Og brydes i Djet brat.

Den lagde en Glorie om Krybbestjul
 — De Straaler strejfe saa vide —
 I Bethlehemsstalden, hvor stort at tænke —
 Den saa sin Staber i Legemets Lænke,
 Undred' — forstod, det var I u l.

Af Barnets Dje, den Barme nød
 — Da strejfed' dens Straaler saa vide —
 Til Bismænd og Hyrder, til søgende Sjæle:
 Her! Hos lille Barn Jesus at knæle,
 „I Dag er Frelseren fød.“

Den Stjerne blinker og vinker did
 — Ru strejfe dens Straaler saa vide —
 Ru eje fra Faderens Hjerte de Barme,
 Thi han i Jesus lod sig forbarme
 Og lyste til Naadetid.

Den Stjerne med frydeligt Budskab gik
 — Straalerne strejfe saa vide —
 De stride sig frem gennem Synderismerte
 Med Himlens Ild til det frysende Hjerte.
 Den Stjerne har Frelserens Blif.

Harald Jensen.

Juleaften.

Stille, stille! Klokketlang
 Blandes nu med Englesang,
 Julen kommer,
 Glædens Sommer
 Blomstrer midt i Vintertid.

Stille, stille! Julefest
 Fejre vi med Himmelgæst.
 Julegaven
 Fra Gudshaven
 Findes ved vort Juletræ.

Stille, stille! Hold saa Jul,
 Leg som Børn med Engle Skjul.
 Juleglæde,
 Kom tag Sæde
 I vort Hjem i Jesu Ravn.

Stille, stille! Julelys
 Sprede skal nu Mørkets Gys,
 De skal skimme
 Ham til Minde
 Som er hele Verdens Lys.

Stille, stille! Kom herind,
 Alle I med Barmesind,
 Bi os glæde
 Vil og tvæde
 Salmer om vor Julestat.

J. Ege.